

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ВДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ РЕГЛАМЕНТУЄ ПІДТРИМКУ ТА РОЗВИТОК БІЗНЕСУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Вадим Володимирович ВОСКОБОЙНІКОВ,

*аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0009-0007-0571-5565>*

Аналіз норм чинного законодавства та правозастосовної практики свідчить про те, що на сьогоднішній день адміністративне законодавство, яке регламентує підтримку та розвиток бізнесу в умовах воєнного стану, потребує комплексного вдосконалення. Втім, на нашу думку, першим кроком у даному напрямку має бути розроблення єдиної державної «Концепції розвитку та підтримки бізнесу в умовах воєнного стану». Концепція (від лат. *conceptio* - розуміння, провідна думка) представляє собою систему поглядів, яка відображає певний спосіб сприйняття, розуміння та інтерпретації різних об'єктів, явищ та процесів. Вона містить у собі провідну ідею або конструктивний принцип, які реалізують певний задум у практиці знань. Концепція становить основу для організації дисциплінарного знання і визначає його тематику та методологію, відображаючи ключові аспекти пізнання. У класичних дисциплінарних дискурсах іноді використовувалося поняття "концепція" для позначення "неповної", "несуворої" теорії з метою підкреслення її недосконалості. Проте в неklasичній науці концепцію переважно розглядають як фундаментальну теоретичну схему або ідеалізовану модель, яка відображає універсальні закони та базові категорії, необхідні для розуміння певної галузі знань. Таким чином, концепція служить як форма організації знань і може самостійно існувати в соціо-гуманітарній науці, замінюючи собою теорію [1]. Л.В. Шала вказує, що «поняття «концепція» має різне зовнішнє спрямування, кожне з яких наповнене відповідним змістом. Широке трактування цього поняття зосереджене головню на такому його розумінні: філософське вчення; правова доктрина (теорія); визначні праці найавторитетніших та відомих фахівців правової науки; діяльність учених-юристів у контексті трактування правотворчості, правозастосування, змістової частини, тих чи тих юридичних фактів тощо. Концепція як філософське вчення існує в окремому аспекті, тому визначальною метою її продуцента є отримання відповідних знань, які можна розуміти по-різному. З одного боку, це розумова конструкція, яку оцінюють як істину. З іншого боку, знання сприймають як результат адекватного відображення навколишнього світу свідомістю людини у вигляді уявлень, понять, суджень, теорій. Концептуальні знання відзначаються строгістю та системністю викладу, об'єктивністю дослідження, чітким доведенням теоретичного матеріалу та логічними висновками» [2, с.72].

На слушну думку Ю. В. Чабанової, «концепція – це спосіб розуміння, трактування процесів або явищ; система доказів певного положення, сукупність

поглядів на окремих предмет дослідження, доктрина, теоретичний напрям або підхід, провідна ідея; форма провідного ідейного задуму при формуванні державної політики або розробленого і затвердженого в установленому порядку документа. Як провідний ідейний задум, пише дослідниця, концепція визначає стратегію дій у здійсненні реформ, програм, планів дій здебільшого на національному рівні. У цьому разі концепція слугує основою для прийняття рішень і вирішення конкретних завдань. Як документ концепція розробляється державними органами з метою визначення основних засад (напрямів, пріоритетів) реалізації державної політики у відповідній сфері, якою передбачаються заходи для вирішення конкретної проблеми» [3, с.342]. З огляду на зазначене вище, прийняти «Концепцію розвитку та підтримки бізнесу в умовах воєнного стану» означає визначити: по-перше, ключові ідеї, на яких має будуватись системи підтримки та розвитку бізнесу в умовах воєнного стану; по-друге, напрями, за якими повинні розвиватись суспільні відносини у досліджуваній галузі суспільного життя.

Отже, «Концепція розвитку та підтримки бізнесу в умовах воєнного стану» має визначати, перш за все, мету, яка полягає у тому, щоб забезпечити стійкість, адаптацію та розвиток бізнесу в умовах конфлікту. Прийняття даного нормативного документу має забезпечити підприємства необхідними ресурсами, інструментами та підтримкою для збереження функціонування, збалансованого економічного розвитку та сприяння відновленню економічної стабільності у країні в умовах воєнного конфлікту. Тож, вказана вище Концепція, на нашу думку, також має передбачати такі аспекти, як: 1) фінансова підтримка; 2) податкова політика; 3) регуляторна політика; 4) інфраструктурна підтримка; 5) зовнішньоекономічна діяльність; 6) інформаційна та консультаційна підтримка; 7) захист прав та законних інтересів бізнесу; 8) соціальна відповідальність бізнесу; 9) міжнародна співпраця; 10) моніторинг та оцінка.

Список використаних джерел:

1. Кравченко С. І. Концепція права Лона А. Фулера: основоположні елементи. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право.* 2014. Вип. 29(1). С. 24-27
2. Шала А. В. Концепція приватної власності у римському праві та її рецепція у праві України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. А., 2010. 207 с.
3. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін.; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трощинського, Ю. П. Сурміна. К.: НАДУ, 2010. 820 с.